

NAGYIGMÁNDI HITTANTÁBOR

áhitatot, aki teljes átélessel és színészi tehetségének megcsillogtatásával mesélte el nekünk Mózes történetét. Ebben 4 táborozónk is segítségére volt. Ebéd és összehajtogatás után szintén értünk jött a kisvona, amivel a tatai Old Lake Kalandparkba utaztunk. Azt kell mondanom, hogy ez a nap volt a legizgalmasabb, legizgalmasabb, legmozgalmasabb és legemlékezetesebb napunk. A kalandparkban mindenki jól érezte magát, voltak akik különösen elfáradtak, és olyanok is, akik többször is felmentek. A kisvonatunkkal visszaindultunk a táborba, ahol elfogyasztottuk a vacsorát. Ezután a szintén hagyománnyá vált „Ki mit tud?” következett, ahol 4 bátor kislány mutatta meg nekünk, hogy mit tud. Köszönetet

mondtunk a 3 tanító néninek, Kati néninek, Edit néninek és Bea néninek az egész heti segítő munkájukért. Kihirdettük a sportversenyek eredményeit, volt hulla-hopp, gólyaláb, ping pong, csocsó és darts. Utolsó napunk lezárásaként dinnyéztünk egyet, majd majdnem mindenki ágyba búj. Pénteken a reggeli után összehajtogatunk egész heti ruhátárunkat, majd meghallgattuk az utolsó áhítatunkat. Kihirdettük a "szobatisztasági" verseny eredményeit. 2. helyen végzett a tRend a lelke mindennek és a Korkülöncök nevű szoba. 1. helyen pedig, meglepő módon egy 8 tagú fiúszoba végzett, az Igmándi Csupakabrák, maximális ponttal. Ezután Tamás bácsit és Márti néni köszöntöttük, amiért megszervezték nekünk, immár megszámálhatóanadik alkalommal a tábor. Végül kitakarítottuk az egy hetes otthonunkat, és mindannyian hazaindultunk.

Kóvári Alexandra

Ismét megrendezésre került a református hittantábor, amit idén, vizsztatérve hagyományainkhoz Tagyospusztán tartottunk meg.

2019. június 24-én 14 órakor elindultunk a nagyigmándi református templom elől, nem sokkal később pedig megérkeztünk gyönyörűen felújított táborhelyünkre. Elfoglaltuk szobáinkat, melyek a következő 4 napra pihenésünket biztosították. Délutáni programként sor versenyeztünk, mely bemutatta a másnap reggeli áhítat témáját. Ezután szam háborúztunk, amiben jól meg is éhezünk. Vacsorára "hotburger" ettünk, majd Schulmann Emmát köszöntöttük születésnapja alkalmából. Kedden felkeltünk (bár elég nehezen a farsztó éjszakánk után) és megettük az élenkítő reggelinket. Ezután a hagyomány szerint a szoba lustra és az áhítat következett. Délután szabadon játszottunk, kártyáztunk. Ebéd után csapatokba rendeződtünk és egy bibliai kvízt oldottunk meg. Majd elkezdődtek az

egész héten át tartó sportversenyek, voltak, akik dartsóztak, ping pongoztak, fociztak. Estefelé újra szam háborúztunk, hiszen azt mindenki szereti. Vacsora után folytatódott a versenyek, este pedig jóízűen megettük a tűzön sült szalonnáinkat (a szünnyogok pedig minket). Szerdán, reggeli után Márti néni ellenőrizte szobáink tisztaságát, Tamás bácsi pedig áhítatot tartott nekünk. A délelőtti folyamán játszottunk, összehajtogatunk, majd ebéd után kisvonatra ültünk, ami elvitt minket a tatai Fényes Fürdőbe. A strandon mindenki kedvére szórakozhatott és fejenként kaptunk egy hamburgert, amit örömmel fogadtunk. 17:30-kor elindultunk visszafelé a kisvonattal, a táborban pedig egy kis szabadfoglalkozás után megvacsoráztunk. A vacsora ledolgozása érdekében folytatódott a sportversenyek. Csütörtökön a napot a szokásos rutinunkkal indítottuk, reggeliztünk, megtartottuk a szoba lustrát. A csütörtöki napon Márti néni tartotta az

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: **hethatarlap@gmail.com**
 Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
 Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**
ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXIII. évfolyam 7. szám

2019. július

ÖNKÉNTESKÉNT MANCHESTERBEN

Közeledett a negyedik tanévem vége a Tatai Református Gimnáziumban, és én még mindig nem tudtam, mi szeretnék lenni. Biztos járnak mások is ebben a cipőben, ezért jó lenne, ha minél többen hallanának arról a lehetőségről, amit én választottam.

Az ÖDE (Önkéntes Diakóniai Év programiroda) segítségével a *Time for God* önkéntese lettem tíz hónapra Angliában. Már a felkészülési időszak alatt rengeteg új ismerősre és barátára tettem szert, akik ugyancsak szolgálatra szánták a következő 10-12 hónapjukat Európában különböző országaiban.

Életem egyik első igazi nagy döntése volt, és egyáltalán nem bántam meg. Önállósodtam és megedződtem minden szempontból. Egy Manchester környéki gyülekezetnél szolgálók asszisztensként, heti 35 órában, heti két szabadnappal. Nem lehet röviden összefoglalni a tevékenységem: elég sokszínű és változatos. Az egészen kicsi gyerekekkel való foglalkozástól a különféle ifjúsági klubokban való részvételen és segédkezésen keresztül a kertészkedésig, levélkihordásig és az irodai munkáig terjed. Büszke vagyok rá, hogy a magyar nyelvet oktathatom napi fél órában a gyülekezet lelkészének, Christopher Hobbsnak. Segítek a gyülekezeti rendezvények és istentiszteletek előkészítésében, kezelem a hangosítást és a kivetítést, valamint basszusgitáron kísérem a dicsőítő énekeket.

Cheadle Hulme Manchester elővárosa. Itt a St. Andrew's templom gyülekezetében szolgálók, ahol hasonló a liturgia, mint a reformátusoknál. A dalamok, zenék sem teljesen idegenek számomra. Furcsa, hogy nincs énekeskönyvük, de az énekeket gyülekezeti

zenekar kíséri, a szöveget pedig kivetítik, és az istentisztelet szövegét (az ígértetés kivételével) kézbe is kapják kinyomtatva a hívek. A vasárnap délelőtti istentiszteleteken kívül vasárnap délutáni alkalmak és kéthetente házi bibliaórák is vannak. A problémák is hasonlóak, mint nálunk, de talán még komolyabbak: fokozottan előregednek a gyülekezetek. Az én küldetésem egy része: a fiatalok bevonása a gyülekezetbe, ami nem egyszerű Angliában sem. Itt az iskolai ifjúsági klubok tartásához a belépéshez erkölcsi bizonyítványra, fényképes igazolványra van szükségünk.

A gyülekezeti életen kívül is rengeteg időtöltési opció áll rendelkezésemre, mivel új ismerősöket és barátokat szereztem, akikkel gyakran találkozunk a hét folyamán. Folyamatosan angolul kommunikálunk, így a nyelvtudásom is tovább csiszolózott. Bepillantást kap-

hattam az angol családok életébe, kultúrájukba, életmódjukba.

Az eddig eltelt 7 hónap alatt sok helyszínt látogattam meg itt Nagy-Britanniában. Leginkább Wales természeti szépségei és várai nyűgöztek le. Napokig beszélhetnék, mégsem tudnám pontosan visszaadni, hogy milyen és mekkora élményt és tapasztalatokat nyújtott ez nekem, és erről minden önkéntes társam hasonlóan gondolkodik.

A legnagyobb öröömre szolgál, ha erről a programról bárkinek tudok válaszolni a kérdésére, úgyhogy, kedves Olvasó, vegye ezt a cikket egy szívjből jövő ajánlatnak. Ha ismer olyan 18-30 éves fiataalt, akit ez érdekelne, keressen engem, vagy pedig az Önkéntes Diakóniai Év programirodájának honlapját!

Sárközi Dániel Zoltán

Dad

ARATÓNAP ÁCSON, A MALOM-TÓNÁL

Péter-Pál napja után hagyományosan egy szabadtéri vasárnapot tart az ácsi gyülekezet. Ilyenkor reggel 8 órától várjuk az érdeklődőket a Malom-tó partján, szép környezetben – és általában, mint idén június 30-án is, nagyon jó időben. Addigra a Természetjáró Bakancsos Klub felállítja a nagy sátrat a gyülekezetnek, a kisebbeket a tábori konyhának. Elhelyezésre kerültek a régi aratást felidéző szerszámok, eszközök, Varga Miklós presbiter gyűjteményéből. Kipakolta szép munkáit a kézimunka kör, valamint az ekkorra összegyűjtött régi hímzett falvédőket Tót Lajosné Zsuzsa. Férjével még régi terménydaralót is hoztak, amivel a gyerekek szorgosan őrlték a búzát, majd szitálták az örleményt fateknőben. Az érkezőket zsíros kenyérrel, aratópálinkával fogadták a gyülekezet tagjai. Kilenc óra körül menetbe rendeződ-

tünk, a vendégoldallal ellátott lovaskocsi után az énekhar tagjai indultak, népdalokat énekelve, majd az érdeklődők népes csapata vonult a közeli búzatábláig. Imádság után Papp Pista bácsi mondta el, hogyan is ment régen te az aratás. A kötélkészítéstől a kenyérsütésig fonta össze mondandójában a gabona értékét, szépségét. A kötélkészítést nemcsak elmondta, megmutatta, de a vállalkozóknak meg is tanította. Ezt követően a kaszások beálltak a táblába, és rendre vágták a búzát. A marokszedők elé terített köteleken hamar gyűltek a kévék. Közben a bátrabbak a kaszálást, a marokszedést, kévékötést is megpróbálták. Amikor egy keresztre való kéve megvolt, a „nagybőgővel”, vagyis a nagy fagereblyével tisztára gereblyélték a tarlót. Felrakodtak a kocsira, és a tó túlsó partján, a nagy sátor mellett keresztbe

rakták a gabonát. Közben néhányan megkoszorúztuk az érintett búzatábla szomszédságában az egykori baptista temető emlékoszlopát, amelyet 2014-ben, az első aratónapkor gyülekezetünk állított. A délelőtti istentisztelettel folytatódott a sátor alatt. Az énekeskönyvi énekek mellett ún. „népdalzsoltárt” is megtanultunk. Az igehirdetés Isten gondviseléséről szólt, a Filippi levél 4, 10-14 alapján. Azt hirdette, hogy a gondviselő Isten megismerése örömet, hálát és erőt jelent a hívő ember számára. Közös ebéd követte az istentiszteletet, amelyet gyülekezetünk tagja, Róka József és csapata főzött. A lángost a gyülekezet asszonyai sütötték, a süteményeket összehordták a résztvevők. Közben egy baráti társaság krumplit és kürtös kalácsot süített. Senki nem maradt éhen. A délutánt beszélgetéssel, kézműveskedéssel (szalmacsokor, szalma-angyal), lovaskocsizással tölthetjük, több ácsi lovas közreműködésével. A Bakancsos Klub játéka is sokakat megmozgattak. A színpadon Modrovits József és Kósa Kornélia énekelt slágerket, Écsi Gyöngyi vidám de elgondolkodtató Teremtés-mesét mondott. A Kislaptáros zenekar muzsikált Galgóczi Attila és csapata lába alá, akik halászi táncokat mutattak be, majd megtáncoltatták azokat is, akiknek volt kedve egy kis testmozgáshoz a nap végén. Mindenkinek köszönetet mondunk, aki hozzájárult a nap sikeres lebonyolításához és a hagyományörzés mellett egy élő közösséget erősített. Számításaink szerint a nap folyamán mintegy háromszáz fő vett részt az aratónapon.

A Bakancsos Klub és a Református Egyház közös, városi szintű rendezvénye a „Hittel Ácsért” EFOP pályázat keretében került megrendezésre.

Gerecsei Zsolt

Az ácsi gyülekezet nyárra tervezett programjai:
július 15-20: családós hittantábor Visegrádon, „Légy példa...” címmel
augusztus 4: kárpátaljai Nagyberég líceumának tagjai szolgálnak az istentiszteleten
augusztus 19-22: napközis tábor: „Hajók a Bibliában” címmel
augusztus 20: „Hagya-ték-a” gyülekezeti nap

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: keresztség sákramentumában részesült: Petres Bence Róbert, Petres Róbert, Fikner Viktor Dominik, Takács Dániel István, Éri Mia Aisa, Aradsky Alíz, Takács Péter, Tóth Marcell

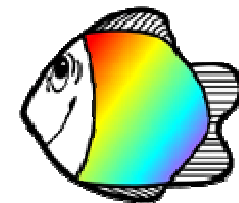
Konfirmációi fogadalmat tett:

Barta Milán Simon, Görözdi Róbert, Görözdi Gergő, Kun Dominik, Takács Péter, Tóth Marcell, Tóth Martin, Németh Ádám Imre, Mismás Roland, Bedecs Krisztofer, Kollár Patrik, Orbán Vivien, Torma Ramóna, Somogyi Klaudia, Szabó Natália.

Halottaink: Dancs Zsigmond presbiter; Koczás Miklósné; Fekete Lászlóné

Nagyigmánd: keresztség sákramentumában részesült: Csapó Gréta, Csikel Janka és Mihelik Evelin

CURSILLOS ÉLMÉNYEIM

A cursillo egy három napos összejövétel, amely alkalmat kínál a keresztyén hit igazságainak megismerésére, személyes megélésére. Tapasztalatok szerint a keresőket és kételkedőket a válaszok megtalálásában segíti, míg a hit útján járóknak megerősítést, feltöltődést, hitük elmélyülését adja. A cursillo (spanyol eredetű szó) magyarul a keresztyénségről szóló rövid tanfolyamot jelent.

A cursillo segítségével a vallásosak, de a hittől, egyháztól távol lévők, a maguk módján Istenhívők is meggondolhatják és átélhetik, mi a keresztyén megközelítés és válasz életük kérdéseire. Három nap alatt (csütörtök 17:30-tól vasárnap 18-ig tart, bentlakással, teljes ellátással) olyan sokat nyújt, amire a legtöbben egy életen át emlékezni fognak. Ezt saját tapasztalatból írom. A cursillokat adományokból fedezik, ezért a részvétel térítésmentes. Az adományokat a helyszínen is örömmel fogadják. Mikor személyesen vettem részt cursillon, kávét, édes – és sós süteményt folyamatosan hoztak nekünk a szünetekben előző cursillos alkalmakon részt vett testvérek. Ebből a támogató gesztusból is éreztük, hogy fontos számukra és Isten számára, hogy részt vegyünk mi is egy ilyen alkalmon.

A cursillo nem csak a vallásos embereknek való és nagyrészt laikusok (nem lelkész egyháztagek) tartják. Mondandója a tapasztalatok szerint a résztvevők nemétől, családi helyzetétől, felekezetétől, korától, képzettségétől és társadalmi helyzetétől függetlenül is érvényes. A három nap alatt megélt hitbeli tapasztalatok nem ritkán kisebb-nagyobb változásokhoz vezetnek a résztvevők életében. Engem személy szerint nyitottabbá, tevékenyebb keresztyénné tett. Úgyhogy mindenkit biztatok, hogy vegyen részt rajta! Megéri!

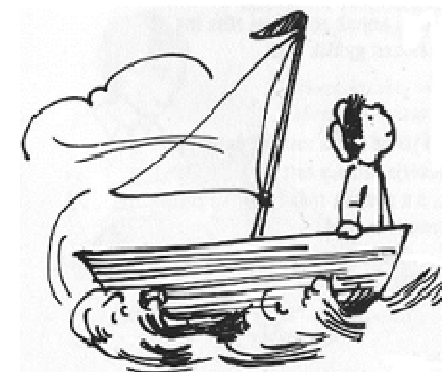
A cursillo, a Biblia alapján, abban segít eligazodni, hogy mit jelent közösségekben élni Istennel a mai világban. Segít elfogadni, vagy újra átélni, hogy Isten gyermekei vagyunk, ő a mi szerető

Atyánk, aki személyesen megszólít bennünket, és gondot visel ránk.

A cursillo a tapasztalatok szerint örömet ad, aktivizálja az embert, és tettekre sarkall, hogy magunkat és környezetünket is jobba tegyük. A cursillo célja, hogy az evangélium az élet megélt valósága legyen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az ember személyesen kerül közelebb Istenhez.

Az előadások számomra nagyon szemléletesek, élvezetesek voltak sok humorral, kedvességgel fűszerezve. Mi, a hallgatóság pedig aktívan részt vettünk azok feldolgozásában. Rajzoltunk, egy-egy kis részt előadtunk, sokat énekelünk, nagyon hasznos, kellemes csoportbeszélgetések alakultak ki, sok barátság szövődött a három nap alatt. Sok ének és imádság színesítette az alkal-

MICSODA NAP ?!

Márk 6,45-56

Talán emlékszel még a legutóbbi újságban található történetre, amelyben Jézus a tanítványok türelmét vizsgáztatja. A mai történetben Jézus még tovább megy. Egy hajóútra küldi tanítványait, míg Ő imádkozni megy. A tanítványok nagy része korábban halász volt, ezért magabiztosan ülnek be a hajóba. Ez nekik való terep. Itt már nem érheti őket meglepetés. Vagy mégis? Hamarosan itt is kudarcot vallanak. Eleinte az ellenszéllel nem bírnak, később meg a félelmükkel. Külső és belső akadály egyszerre tör rájuk. (Bár vajon ki az közülünk, aki ne ijedne meg az éjszaka

makat, az énekes kis füzetet is megkaptuk és itthon a családdal is szívesen elővesszük esténként.

De colores!

Részletesebb felvilágosítással szolgál aktuális cursillos alkalmakról:

Szabó Andráné +36/30/924 1142

Kelemen János +36/30/400 8924

Porcsalmy Zoltán +36/30/944 8777

.....

Petrovskziné Utry Anna Teodóra -

Dad

kellős közepén egy csónakban, amikor a vihar közepén egy alak jön felénk a hullámzó víz tetején?! S míg Jézus az Atyjával beszélget, közben látja a tanítványok küszködését is, és elindul feléjük. Vajon miért engedi ezt a sok próbát Jézus a tanítványokra? „... mert a szívük még kemény volt.” (52. vers) Sokszor neked is ez lehet a válasz. Mert egy ilyen próbás időszakban derül ki igazán, hogy milyen a szíved. Amikor minden jó és szép, amikor csendes vizeken vezet az Isten, akkor könnyű benne bízni. Amikor azonban ellenszélbe kerül életed hajója, akkor vizsgázik a hited is! Egy dolgot azonban ne felejts el: az a hajó, amelyikben ott van Jézus, az nem veszhet el!

„Életed hajóját künn a tengeren Hullámóriások tépik szüntelen. Vigyázz, mert elvesz életed, Életed, életed.

Kormányosod Jézus lehet,

Csak Jézus lehet.” CSAK.

Kovács Tamás

HATÁRTALANUL ERDÉLYBEN

A Dadi Református Általános Iskola hetedikesei egy felejthetetlen utazáson vettek részt május 23-26. között. Nagy izgalommal készültek, hiszen még egyikük sem járt Erdélyben, sőt a három kísérő szülő sem. Mi, pedagógusok (Varga Lászlóné osztályfőnök, Dombiné Albert Ildikó és én) a pályázatnak megfelelően már előre igyekeztünk felkészíteni a gyerekeket az útra praktikus tanácsokkal, útvonaltervvel. Egy-egy úticélról kiselőadást tartottak osztálytársaiknak a gyerekek, s a tanórákon kiemelten foglalkoztunk Erdély történelmével és Arany János pályaképével.

Az ő szülőhelye, Nagyszalonta volt az első állomásunk. A kiállítás nemcsak a Csonka torony legfelső emeletén berendezett játékos interaktív szoba miatt volt élvezetes, hanem azért is, mert a múzeum igazgatója bevonta a gyerekeket az idegenvezetésbe. Még jobban örültünk, amikor az Arany János-háznál megdicsérték az osztályt a fegyelmességért. A borús idő ellenére is élveztük a Királyhágónál élénk tárló kilátást. Csodálkozva nézegették a gyerekek Bánffyhunad cigánypalotáit, de Kalotaszeg igazi népi építészetéről a fazindelyes, négy fiatornyos templom tanúskodott. A Tárnica-gát szédítő magassága és a Gyalui-víztározó látványa zárta az első napot, mielőtt megérkeztünk szállásunkra, Magyarlónára.

Második napunkon a Tordai-hasadék és a Tordai sóbánya kápráztatta el a gyerekeket. Nem gondolták,

hogy ezek fenségségét még túl lehet szárnyalni a harmadik napon a Székelykővel és a torockószentgyörgyi várral. Azok a percek, amikor ott fent a kilátásban gyönyörködve, a sáros kaptató után megpihenve elénekeltük a Székely himnuszt, mindenkinek örök emlékként maradnak meg.

Megismerkedtünk a magyarlónai általános iskolásokkal egy játékos délután keretében. Átadtuk a szülők és gyerekek által itthon gyűjtött ajándékokat, írószereket, könyveket, édességeket.

A szállások kényelme Magyarlónán minden várakozást felülmúlt, Torockón pedig a páratlan fekvés tette nagyszerűvé az ifjúsági szállást. Mindkét helyen bőséges, ízletes ételekkel fogadtak bennünket.

Városnézés is volt bőven. Torda, Kolozsvár és hazafelé Nagyvárad főterét is bejártuk, láttuk Mátyás szülőházát, a Házsongárdi temetőt, a Torockói Néprajzi Múzeumot. Sajnos minden említett helyen az összes templom hosszabb időre zárva volt felújítás miatt.

A programunkban eredetileg nem volt benne, de egyházi iskola tanárai-ként fontosnak tartottuk, hogy vasárnap az Isten házába is eljussunk. Idegenvezetőnk és buszsofőreink rugalmasságának köszönhetően a kolozsvári Farkas utcai református templomban vehettünk részt az istentiszteleten, együtt imádkozva és hálát adva azért, hogy baj nélkül megtartott minket az Úr ezen a csodálatos kiránduláson.

A Határtalanul pályázattal már a tavalyi tanévben is eljutottak mostani nyolcadikosaink egy hasonló kirándulásra. Mái egyik legszebb emlékként tartják számon ezt az utat. Hetedikeseink is szemmel láthatóan megilletődve szembesültek azzal, hogy az elszakított országrészekben is magyarok laknak, és azzal, hogy a román zászló tüntetően mindenhol ott leng a középületeken, a körforgalmak közepén, a lámpaoszlopokon, és az úttest felett kifeszített huzalokon. A gyerekek megtanultak figyelni egymásra, a holmijukra, az időjárásnak megfelelő öltözködéssel. Csapattá kovácsolták össze az út során, és rengeteg új ismerettel, élménnyel gazdagodtak.

Sárköziné Csonka Zita

"SÜTI-SÜTI POGÁCSÁT"

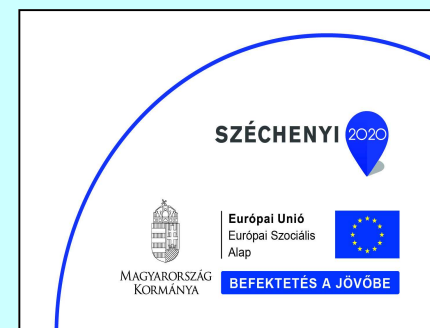
2019. június 30-án az ácsi gyülekezetben sor került a „Hittel Ácsért” című, EFOP-1.3.7-17-2017-00283 számú pályázat program-sorozatának következő alkalmára. Ezúttal a havi rendszerességgel vállalt programok között az idősebb és ifjabb nemzedék közti kapcsolat erősítése volt a célunk. Tettük ezt úgy, hogy az idősebbek szakértelmét hívtuk segítségül, ami találkozott az ifjabbak vállalkozó kedvével. Megkértük a gyülekezet néhány asszonyát, hogy mutassák meg a pogácsasütés rejtelmét a fiataloknak. A gyülekezet konyhája meg is telt vidám arccal, majd hamarosan elindult a munka. A tészta előkészítése, a gyúrás, a különböző ízesítések használata, majd a pihentetés percei, végül a szaggatás örömei vártak mindenkire. Közben sok-sok értékes, régi tapasztalatot osztottak meg az asszonyok a jelenlévőkkel: „Én úgy szoktam..., Én úgy tanultam...” hangzott sokszor egy-egy mondat elején. Így akár családok nemzedékeinek tudása is felelevenítődött. Közben az udvaron melegedett a kemence, és amikor a megfelelő hőfokot elérte (ennek a nem is egyszerű feladatnak a bemutatása is fontos volt a délután folyamán!), sorra kerültek be a túrós, sajtos, tökma-gos pogácsákkal telt tepsik. Nagy volt az izgalom: milyen lett? Nem is mindig volt türelmünk arra, hogy megvárjuk, amíg kihűl. Egy-egy kettétört, megfűdögölt darab hamar eltűnt a kíváncsi (és éhes) szájakban. Mindenesetre megállapítottuk: nem is olyan ördögösség a pogácsasütés- ha van megfelelő tapasztalat, vagy van egy nagymama, aki ott áll a hátunk mögött, és tanácsol, irányít. Az estébe hajló programban vidáman, élményszerűen leshettük el sok nemzedék felhalmozódott tudását a kisebb-nagyobb gyerekek, de még a fiatalabb felnőttek is.

60 ÉVE KONFIRMÁLTAK

Pünkösöd hétfőn az ácsi templomban, a délelőtti istentiszteleten találkoztak azok, akik 60 éve tettek konfirmációi fogadalmat. Az istentiszteletre 14 jubiláló testvérünk érkezett. A legátus által végzett igehirdetés után a lelkipásztor köszöntötte a vendégeket, majd a gyülekezet énekkara szolgált Adorján-Horváth Orsolya vezetésével. Néhány biztató, áldást kérő énekkel tettük meg-hittebbé az alkalmat. Utána az egykori konfirmandusok közül Nagy Irén emlékezett vissza, és adott hálát Isten megtartó kegyelméért. Különösen érdekes színfoltja volt az istentiszteletnek, ami-

kor néhányan a jubilálók közül elmondták, vagy az egykor ajándékba kapott Szentírásból felolvasták azokat az ígéket, amelyekkel 60 éve áldották meg őket. Ezt követően a gyülekezet nevében egy-egy emléklappal és a kézimunka kör által készített, hímzett könyvjelzővel ajándékoztuk meg a vendégeket. Úrvacsorai közösség után még kötetlen beszélgetés, ünnepi ebéd várta a jelenlévőket a Piskóta Kávéház és Étteremben, ahol csatlakoztak hozzájuk más vallású egykori osztálytársaik is, és közös osztálytalálkozót tartottak a 60 éve végzetek.

100 TÖRTÉNT KOMÁROMBAN 2. RÉSZ

Előző írásomban 1919 május első nap-jainál zártam az események leírását, Komárom városát és a vármegye néhány községét érintve.

Itt volt a székhelye –Észak-Komáromban- a Dunántúli Református Egyházkerületnek, itt tartózkodott a püspök, Németh István (1861-1924) és titkára Mikus Lajos, aki később Dadon volt lelképásztor 1934-1955- között. Fekete május címmel, gyászkeretben jelent meg a tudósítás a Komáromi Lapok, 1919. május 10.-én. Az újság, részletesen foglalkozik a május 1.-én bekövetkezett véres eseményekkel. Ekkor ugyanis magyar részről, egy kb. 150 fős egység kora hajnalban átkelt a Dunán és megpróbálta visszafoglalni a cseh katonaság által megszállt várost. Délutánra részben sikerült is, azonban, a cseh katonaság erősítést kapott és ezután véres leszámolás következett. Magyar részről 121 fő a halálos áldozat, a cseh légió vesztesége 25 fő. Az áldozatokat a Katolikus Temetőben közös sírba temették.

Az újság szerint, a támadást, nem a Vörös katonaság hajtotta végre. Kiderült ez még május elsején a Magyar Kormány értesítéséből, de az áldozatok ruhájából is. Megállapítható volt, hogy a harcosok közül, csak elvétve akadott egy-egy vörös katona. A támadást a győri vas és fémmunkások, a tatabányai és a tatai munkások hajtották végre. Komárom új városparancsnokot kapott május 2.-n, Bonnaud György francia ezredes személyében, aki „statáriumot” rendelt el. Megfenyegette a lakosságot, hogy inkább nehéztüzérséggel porrá löveti a várost, mintsem hogy az ellen-ségnek (a magyaroknak) átengedje a települést!

Intézkedett: szigorú kijárási tilalom, a cenzúra, a postafogalom, a telefon letiltása és szüneteltetése Magyarország felé, internálások, túszok kijelölése, az átjárás, minimálisra szorítása a Duna hídon.

Az újság szerint április végén, május elején Komárom és környékén 3 héti hadiállapot volt.

Az Erzsébet ligetben nagy táblákon tiltották, hogy „nem szabad átkiabálni a Dunán! Aki ez ellen vét, szigorú büntetésben részesül!”

100 évvel később, 2019. május 2.-n a vasúti híd dél-komáromi hídfőjénél

emlékkeresztet állítottak, ahol Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke úgy fogalmazott, hogy az emlékkereszt felállításakor során fejezzük ki keresztényi együttérzésünket az elhunytak iránt! Az északi oldalon ugyanekkor, az Erzsébet-liget bejáratánál, emléktáblát avattak a hősi halottakra emlékezve. Bokodon Felső-erdőn túl, - a száki legelőn-, 1919. június 3.-n, egy cseh kémrepülőgép kényszerleszállást hajtott végre, mivel kifogyott az üzemanyaga. Magyarul beszélő utasai azt a hírt terjesztették Császáron, hogy „megbukott a Tanácsköztársaság, menekül a Népbiztosok Tanácsa, élén: Kun Béla, Vágó, Lukács György népbiztosokkal.”

A császári gazdák eleve ellenszenvvel nézték a Tanácsköztársaság intézkedéseit, a helyi direktórium tagjait, a pénzügyi manipulációkat a kék és a fehér pénzzel, a kollektivizálást, a vallásellenességet. A nyugat-magyarországi vasutas sztrájk ugyancsak erősítette ellenszenvüket. Még aznap nap este 11 óra-kor a gazdák, lecsukták a helyi direktórium tagjait, akik éppen ülészttek. A plébánost Wohlmutht Ferencet / Sopronnyék, 1855-1919/ aki, aznap meghívottként, egy esküvői vacsorán vett részt, ott kérte fel a gazdák delegációja, hogy legyen a helyi Nemzeti Tanács elnöke, amelyet ő elhárított. A gazdák bántalmazni akarták a letartóztatottakat, de a plébános közbe lépett és megakadályozta. Megalakult a községben a vörös őrség helyett, a polgárőrség.

Lovas futárt küldtek Kethelyre, Bokodra, Etére, Szákra és Dadra tudatva, hogy „náluk, megdőlt a proletárdiktatúra!”

Eljutott a hír Tatára is, a fődirektóriumhoz, ahonnan 60 fő „lenin fiút” indítottak a felkelés leverésére. Komáromból 16 fő érkezett Lantos Bertalan kormánybiztossal az élen, a Tatabányaiak vezetője Horinek Ferenc volt, a Budapestről a nemzetközi vörös csapatok élén Komits Gusztáv állt. Körülzárták a falut és megkezdődött a leszámolás.

Elfogták a plébánost, megrendelték a bitófát, amelyet a község háza előtt állítottak fel. Wohlmutht Ferenc plébánost a „Rögtönítélő Bíróság” halálra ítélte, amelyet másnap végrehajtottak. A fővád az volt, hogy „behívta a cseheket!

Ellenforradalmi propagandát fejtett ki, uszított a Tanácskormány ellen.” / Utolsó beszédét kötéllel a nyakán monddotta el, amelyben nyugtatta a népet/ Odarendelték a halál beálltának megállapítására Dr. Benes Endre bokodi kör-orvost, aki lovas kocsival érkezett. (A kocsisa Gráczó Mihály volt. /Csép 1856—Bokod 1928/ lakása a Dadi út végén.)

A temetést június 6.-án tartották, ahol az akkori bokodi római katolikus plébános, Pajter István is imát mondott, a környékbeli lelkészársakkal együtt. Ma, a mártír plébánosnak, fehér márvány szobra áll a császári katolikus templom előtt, amelyet 2006-ban emeltek.

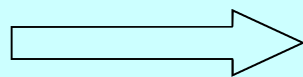
Ez évben, a Wohlmutht Ferenc vértanúság 100 éves évfordulóján, június 5.-n a Győri Katolikus Egyházmegye, püspöki részvétellel méltó megemlékezést tartott.

Clemenceau francia miniszterelnök június 16.-n jegyzékét intézett a Kormányzótanácshoz, amelyben megjelölte Magyarország északi és keleti határait, és követelte, hogy a Vörös Hadsereget északon vonják vissza e határok mögé. Cserében a románok ki fogják üríteni az addig megszállt területet. (A román megszállás a Tisza vonaláig, Szolnokig tartott) A proletárdiktatúra vezetői – hosszas vita után – elfogadták a javaslatot. A Tanácsköztársaság hadereje meggyengült, a főparancsnok Stromfeld Aurél is lemondott.

A Vörös Hadsereg visszavonult, a románok azonban nem mozdultak a Tiszántúlról sőt, augusztus elején, már Budapesten voltak.

Komárom –Újvárosba augusztus 2.-n érkeztek, parancsnokságuk Szönyben a község háza helyeiben rendezkedett be, megkezdődtek a rekvirálások. Elsőnek az autókat foglalták le, majd az állatállományt és a termény jelentős részét.

Eddig a hídon, a város két része között igazolvánnyal lehetett átmenni a Dunán, ettől kezdve Útlevelet kellett kiváltani!

100 TÖRTÉNT KOMÁROMBAN 2. RÉSZ

Pozsonyból 15000 lakosnak kellett elhagyni a várost 8 napon belül Micsura pozsonyi teljhatalmú miniszterrendelete szerint. (Akinak nem volt cseh-szlovák –felvidéki- illetősége, annak mennie kellett.) A pozsonyi vasúti hídon naponta sok ezer elűldözött menekült érkezett, kezükben hozva minden vagyonukat.

Fellebbezési lehetőség nem volt. (Micsura minisztert az ottani magyar lakosok „magyarfaló fenevadnak” hívták.)

A Dunántúli Református Lap 1919 október 16.-n megjelent írása szerint Németh István református püspök urat az aggodás és nyugtalanság indította arra, hogy megmozgasson minden követ a Dunán való átjárás megengedéséért. Végre sikerült augusztus 2.-án, tehát épen a kommunizmus bukásának napján Komárom-Újvárosba jutnia, ahol augusztus 3.-án Istentiszteletet tartott, 4.-én pedig Pápára érkezett. Itt legelső dolga volt az esperes urakat értesíteni, hogy a Komáromi Első Takarékpénztárban elhelyezett harangár-betétek hiteles jegyzékét a takarékpénztár útján a cseh hatóságoknak bemutatta és l e b é l y e g e z t e t t e . Az értekezlet teljes elismeréssel adózott a püspök úrnak!

A cseh-szlovák hatóság szorgalmazta, hogy a papság esküdjön fel a cseh államnak. A Barsi Református Egyházmegye lelkészeit felszólította a megyei zsupán (megyei főispánnak megfelelő rang) amelyet azok megtagadtak. Németh püspök úr Pozsonyban tiltakozott Micsura teljhatalmú miniszternél, arra hivatkozva, hogy még nincs békeszerződés, a demarkációs vonal ideiglenes, ezért nincs joga ezt követelni a zsupánnak.

A katolikus papságnál ugyancsak pró-

IRODALMI KÁVÉHÁZ ADY JEGYÉBEN

Május 31.-én, pénteken este „irodalmi kávéházzá” változott az Ácsi Bartók Béla Művelődési Ház Könyvtára. Már a berendezés, a teremben elhelyezett asztalok, székek, a 20. század fordulóját idéző plakátok, a fa kalapfogas, a sétatálca és újságtartó egyaránt azt sugallták, hogy érdekes est vár a vendégeknek. Az est háziasszonya, Szalókiné Polónyi Judit tanárnő is a kort idéző ruhában köszöntötte a mintegy harminc résztvevőt. Mindenki hozhatott kedvenc Ady-verset, lemondhatta, mit jelent neki Ady, a költő 2017-00283 pályázati programsorozatnak egy-egy gondolata. Éltek is a résztvevők a lehetőséggel. Ugyanakkor feszülten figyeltek az est házigazdájára, aki elsősorban Ady szerelmi költészetéről beszélt, egészen új

bálkoztak, ők sem voltak hajlandóak. „Mi nem vagyunk az állam alkalmazottai. Mi a szent vallás szolgálói vagyunk. „ A felvidéki reformátusok a megszállással 281 anyaegyházat, ugyanannyi leányegyházat veszítettek el, 300 lelkész-szel és segédlelkésszel, több mint 500 tanítóval és iskolával. A hívek száma több mint 228.000 színtiszta magyar. Óriási gazdasági, kulturális, de nem kisebb erkölcsi és szellemi veszteség érte az országot. Sebei máig sem gyógyultak be igazán.

Szücs János

oldalát mutatva meg a szerelmes verseknek. A költő vívódásai, egyszerre vonzódása és fenntartása szerelmeivel szemben egy nagyon mély lelkivilágot fedtek fel... Ebben a színes, izgalmas bemutatásban szólt meg egy-egy vers, amelyet a tanárnővel érkező „színjátárs” diákok mondtak el. Az est sikerét mutatta, hogy a végén valóban kávéházi jelleg alakult ki: tea, kávé, sütemény mellett, nagyon sokáig beszélgettek a résztvevők. Az estet a református gyülekezet szervezte, és része volt a „Hittel Ácsért” című, EFOP-1.3.7-17-017-00283 pályázati programsorozatnak.

Gerecsei Zsolt